

حکایت پلاس

باتری خودرو با گارانتی!

سیدسروش طباطبایی پور

صبح علی الطلوع، به‌دلیلی

مبهم، باتری خودروی

بندۀ با من سراپا تقصیر قهر

فرمودند و به جناب استارت برق نرساندند و خودروی مرا از

استارت اولیه محروم کردند. خلاصه من ماندم و کلی نگرانی!

از یک سو نگران دیر رسیدن سر کار بودم و از سوی دیگر،

نگران قیمت بلندبالای باتری خودرو! تا اینکه با جست‌وجو

در اسناد و مدارک گذشته، دریافتیم که ۲ ماه تا پایان گارانتی

باتری خودرو زمان مانده و با شور و شفع، مرخصی ساعتی

گرفتم و به جناب امداد خودرو زدم که چه نشسته‌اید

که بر خلاف شعارتان که «هیچ‌کس در راه نمی‌ماند»، من

در راه مانده‌ام و باتری خودروی من به مرخصی رفته، اما

همچنان گارانتی دارد.

صدای آن طرف تلفن، وقتی فهمید گارانتی باتری به پایان

نرسیده با بی‌میلی این دست و آن دستت کرد و وعده یک

ساعت دیگر را داد که امدادگر به شما خواهد رسید. ادامه

ماجرا ساده بود؛ یک ساعت که شد ۲ ساعت. وقتی امدادگر

اول بعد از ۲ ساعت آمد و فهمید که باتری خودرو، گارانتی دار

است، به بهانه‌ای مرا پیچاند و رفت و وعده نفر بعد را داد.

ساعتی دیگر باز منتظر ماندم و امدادگری دیگر آمد. وقتی

فهمید جناب باتری، گارانتی دارد، لبی لج نمود و به بهانه

«شماره باتری تو سیستم ثبت نمی‌شه»، فرمان ماشینش

را پیچاند و باز رفت. بعد از ساعت‌ها انتظار در گرم، بالاخره

سر و کله امدادگر سوم پیدا شد. وقتی با اعتراض من مواجه

شد، ماجرا را دقیق بررسی و دلیل بی‌میلی امدادگران قبل را

برملا کرد: «داداش، ما که فقط دستمزد نصب می‌گیریم،

اما وقتی باتری شما گارانتی داشته باشه، مجبوریم باتری

سوخته رو دوباره به شرکت برگردونیم که این مصیبت!»

خوشحال شدم که اکنون با امدادگری باوجدان طرف

هستم؛ اما این امدادگر هم خیلی باوجدان بود و برای اینکه

به امدادگران قبلی، درس عبرت دهم، به‌جای تعویض باتری،

چپ و راست به مقامات بالا رنگ می‌زد و شرح ماقوع می‌داد

تا امدادگران قبلی را تنبیه کند و هی به بچه‌های بالا و بالاتر

می‌گفت: «باید خوداشکان و سعیدر و بفرستین سر ماشین

تا دیگه از این کارها نکنن، مردمرو علاف کردن و... چرا من

بیندم... من هم می‌پیچونم و...»

البته در پایان و بعد از ساعت‌ها انتظار، امدادگری باوجدان،

ناگهان دلتش بر ایم سوخت و در کسری از ثانیه باتری خودرو

را عوض کرد و مرد ادب کرد تا دیگر وسیله گارانتی‌دار نخرم

دور دنیا

روبات زرنگ

این روزها وسایل الکتری شارژی، بسیار پرطرفدار

شده‌اند؛ از خودروهای برقی گرفته که بدون اتصال به

نیروی برق کیلومترها را می‌پیمایند تا وسایل ساده‌تری

مثل ماشین اصلاح مو که بدون اتصال به نیروی

الکتریسیته، تا ساعت‌ها می‌تواند موی سر و صورت را

اصلاح کند. اما همه این وسایل، به شارژ مجدد نیاز دارند

و وقتی شارژشان رو به پایان است، فقط می‌توانند آن را به

کاربر خود اعلام کنند. این وسایل حین شارژ هم از کار

می‌ایستند و به زبان خودمانی، استراحت می‌کنند. اما حالا

یک شرکت چینی روبات انسان‌نمای شارژی ساخته که

می‌تواند در صنایع گوناگون مثل صنعت خودروسازی حتی

به جای انسان کار کند، اما این روبات یک تفاوت اساسی با

دیگر وسایل شارژی دارد؛ این روبات انسان‌نما می‌تواند در

زمانی که شارژ باتری‌اش رو به پایان است، خودش بدون

نیاز به کاربر، باتری‌اش را عوض و باتری قبلی را برای شارژ

مجدد، به برق وصل کند. در واقع این روبات که S2 نام

دارد می‌تواند بدون استراحت در ۲۴ ساعت شبانه‌روز و

۳۶۵ روز سال کار کند. درواقع وقتی این روبات تشخیص

می‌دهد که نیروی باتری‌اش رو به پایان است، خودش

به‌طور خودکار به جایگاه تبادل باتری می‌رود و بازوهایش

را خم می‌کند و با کف دست، باتری‌های قدیمی را از جایگاه

بیرون می‌کشد و آنها را در شارژر می‌گذارد و باتری‌های

را که از قبل شارژ شده‌اند، برمی‌دارد و دوباره سر کارش

بازمی‌گردد.

فرایند تعویض باتری هم بسیار ساده است و تنها چند

لحظه طول می‌کشد. البته هنوز شرکت چینی سازنده

این روبات، جزئیات فنی این روبات ویژه را فاش نکرده،

اما به‌نظر می‌رسد این توانایی بجزودی در دیگر وسایل

الکتیکی هم مرسوم شود.

پرچمت ما را کفن

این روزها، سالروز رونمایی از پرچم جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۵۹ است

پرچم ایران را ۳ رنگ دوست‌داشتنی سبز، سفید و سرخ م‌زین به نام مقدس‌الله در مرکز و ۲۲ الله‌اکبر به یاد ۲۲ بهمن در حاشیه آن که سبزش، نمادی از آبادانی و سبیدش، نشانی از صلح‌طلبی است و سرخش، نشان از ییاداری تا آخرین قطره خون برای وطن دارد. ۴ مرداد سال ۱۳۵۹ شورای انقلاب، پرچم ایران را با چنین مشخصاتی به وزارت کشور ابلاغ کرد و پرچم ایران عزیز، در قلب میلیون‌ها ایرانی حک شد. پرچم‌ها در همه سرس‌زمین‌ها، نمادی از هویت، تاریخ و اتحاد هستند. در جنگ‌های

تهران / بلندترین برج پرچم

پرچم ایران از ارتفاع ۱۵۰ متری

در اراضی عباس‌آباد تهران

سال‌هاست روی بلندترین برج

پرچم ایران به اهتزاز در آمده‌است

و سال‌هاست شهر و ندان تهرانی

از دور و نزدیک وقتی به این

نقطه نگاه می‌کنند، چشم‌شان به

مهم‌ترین نماد کشورشان می‌افتد.

نبال / پرچم ایران بر بام جهان

عرف است که فاتحان بلندترین قلعه‌های

جهان، پرچم کشورشان را بعد از صعود

به قله، آنجا به اهتزاز در می‌آوردند. پرچم

ایران نیز بارها بر فراز قله اورست،

بلندتر یس نقطه جهان برافراشته

شده. امیر محمد دانایی، جوان‌ترین

سعودکننده به قله اورست در ۲۳ سالگی

پرچم ایران را بر بام جهان نگه داشت.

ملبورن / از یاد رفتنی

هیچ کس، حماسه ملبورن و

آن نساوی شیرین را که منجر

به صعود تیم ملی فوتبال

ایران به جام جهانی سال

۱۹۹۸ فرانسه شد فراموش

نمی‌کنند، زمانی که خداداد

عزیزی و دیگران با پرچم

ایران دور افتخار زدند.

خرمشهر / وقتی یک ملت خندید

یکی از غرور انگیزترین لحظه‌ها

در ایام جنگ تحمیلی، زمانی

بود که در سوم خرداد ۱۳۶۱،

پرچم ایران دوباره بر فراز مسجد

جامع خرمشهر به اهتزاز در آمد؛

اتفاقی که یک ملت را شاد کرد

و روح مقاومت مردم ما را زنده

نگه داشت.

تهران / اتحاد یک ملت

در روزهای جنگ تحمیلی ۱۲ روزه، ایرانیان

با افتخار زیر این پرچم ایستادند و گاهی تا

ساختمانی با تیر ظلم هدف قرار می‌گرفت، پرچم

ایران را به نشان اتحاد، بر فراز آن ساختمان

بر می‌افراشتند.

تهران / محرم ایران

جنگ تحمیلی ۱۲ روزه رژیم صهیونی،

بهانه‌ای شد تا شرکت‌کنندگان در مراسم

محرم امسال، نام ایران را به نشانه اتحاد با

هم بخوانند و پرچم ایران را در کنار پرچم

عاشورا به اهتزاز در آورند.

توکيو / به رنگ غرور

گاهی تیم‌های ورزشی، لباسشان همان

پرچم ایران است. این قاب زیبا زمانی

گرفته شد که تیم والیبالی نشسته ایران

برای هفتمین بار در پارالمپیک توکیو

مدال طلا گرفت.

اردبیل / نقطه صفر مرزی

و این عکس نیز نقطه صفر مرزی در استان

اردبیل است و تصویری که نشان می‌دهد

سربازان وطن در سرما و گرما، زیر پرچم

کشور ما از این آب و خاک محافظت

می‌کنند.

